

det noget ondt og slemt? I alt Fald er jeg overbevist om, at de Mænd og Kvinder, der ere i Fattighusene, ikke ville synes det; og hvad Tugthusstandidaterne angaar, veed jeg sandelig ikke, hvad der er i Vejen derfor. Er det da vor Lovgivnings Princip nu i dette Øjeblik, at Tugthusstandidater skulle dø af Sult? Hvis det ikke er Tilfældet, saa veed jeg ikke, hvad det kan forarge, at ogsaa de modtage denne Understøttelse, naar de ikke selv kunne erhverve sig noget; naar de ere 62 Aar og ikke ved egne Kræfter kunne opholde Livet, skulle de understøttes af Samfundet efter Grundloven. Det sker hver Dag, der er ikke her stet noget som helst nyt; men den Tanke, som ligger bag ved disse Indvendinger, er det, som det ærede Medlem for Njøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) sagde, at de, vi skulle hjælpe, vare de dygtige, forstandige, økonomiske Arbejdere; men hvor kan det ærede Medlem vente at slippe dermed? Det kunne vi ikke vente i dette Øjeblik. Hovedsagen er, at naar vi staa overfor dem, som der her er Tale om, nemlig som ere 62 Aar, saa ere alle disse Diskussioner uden nogen som helst Værdi; thi Forudsætningen for vort Forslag er, at vi staa lige over for Folk, som ikke kunne hjælpe sig selv, og som — saaledes som det hedder i Forslaget — ere henviste til det offentlige Fattigvæsen eller til Belgørenheden. Over for disse Forhold kan det ikke hjælpe at tale om Dygtighed, Forstand og Økonomi — alt det er forbi, de have deres Krav, og vi have den Forpligtelse at fyldestgøre dette Krav, og saa er det kun Spørgsmaalet, om det skal ske gennem Fattigvæsenet som nu eller paa en humanere og bedre Maade, saaledes som vi have foreslaaet.

Der er maaste endnu en Række Bemærkninger, som jeg ikke har haft Lejlighed til at nævne i denne Forbindelse, men som jeg dog skylder at bevare med et Par Ord. Jeg sigter ikke derved nærmest til det ærede Medlem fra Nykjøbing paa Mors (Ravn). Det ærede Medlem gør ikke Krav paa nogen stor Opmærksomhed fra min Side; de Bemærkninger, han gjorde, vare Smaa-bemærkninger, som jeg bedre tror kunde drøftes i et Udvalg end her i Tinget. De Bemærkninger, det ærede Medlem fremsøgte af mere almindelig Betydning, var, hvad han har hørt af Indenrigsministeren, Spørgsmaal om de indirekte Skatter, og hvad dertil hører. Hvad det ærede Medlem fremkom med for egen Regning af nyt, var den Opdagelse, han havde gjort, at dette Forslag indbringes af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgtreds (Berg) og mig. Det var i høj Grad forbausende for det ærede Medlem, uagtet

han havde mærket, at der laa noget saadant i Luften i Forvejen; det har det ærede Medlem jagtens kunnet mærke; naar han forbauses over dette Selstab, saa vil jeg henvise det ærede Medlem til det Selstab, hvori han selv befinder sig. Deri findes Forklaring af den Maade, hvorpaa dette Forslag er kommet frem i dette Øjeblik; thi det er sikkert, at efter at de Herrer fra den Side, som tidligere vare vore nærmeste Meningsfæller, have truffet mere nære Meningsfæller, er det en naturlig Følge deraf, at de, som endnu have det Ønske at opretholde Demokratiet's gamle Politil og Grundlæggninger her i Landet, finde hinanden; altsaa i den Henseende skal det ærede Medlem ikke gøre sig nogen Betyrning. Det lader sig meget naturligt forklare. Men for Resten skal jeg ikke komme videre ind paa de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde. Jeg antager, at han mindre fremtom med dem af Interesse for det Forslag, der her foreligger, end han fremtom med dem af en vis Trang til at udmærke sig i sine nye Meningsfællers Dine, hvilket jeg godt kan forstaa. Det er for Nektutter noget, som ikke er usædvanligt. Derimod tager det ærede Medlem ganske fejl, naar han tror, at den ringe Fornøjelse, vi have fundet ved, at Forslaget er kommet til Behandling her i Dag, har den Grund, som han antydede, nemlig at vi frygtede for den Modstand, som herfra skulde blive ydet Forslaget, og navnlig at vi frygtede for den Modstand, som det ærede Medlem kunde yde. Nej, vi have ikke været bange for noget i saa Henseende. Naar vi have ønsket, at Forslaget skulde ligge fremme i nogen Tid, var det dels for at ærede Medlemmer kunde faa Lejlighed til at sætte sig noget mere grundig ind i Forslagets Indhold — og om det ærede Medlem havde kunnet benytte en saadan Lejlighed, havde det jo ikke været af Vejen — men dels ogsaa for Publikum's Skyld. Vi ønskede det ikke alene for Tingets Skyld, men vi ønskede det ogsaa for Befolkningens Skyld i det hele, idet vi have ment, at et Forslag af denne Bestaffenhed havde et vist Krav paa og Trang til at blive Genstand i nogen Tid for den offentlige Menings Opmærksomhed og for en Diskussion, som vilde have kunnet gøre Forhandlingerne i Dag noget fyldigere, end de nu kunne blive. Det er ikke lykkes, og vi maa finde os deri, ligesom det ærede Medlem maa finde sig deri. Det ærede Medlem endte med at sige, at han fandt, at dette Forslag var et maadeligt Stykke Arbejde, en tarvelig Ting, som Forslag betragtet, og det ærede Medlem sagde, at hvis vi vare gaaede til ham, saa skulde han i, jeg veed ikke i hvor kort en Tid (C. Ravn: 10 Minutter), naa, i 10 Minutter